

קונטרס דעת תורה השמר לך "פּען" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

אור הזוהר 543 ★ אדר א' תשע"ד

חלק לא

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות נ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרועי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

בהמשכים

סיפורי מעשיות על כשרות המאכלים

לאכול מכל מין ומין המתרגש ובה לעולם בתענוגים, שבזה עצמו מחליש הגוף, ומדחי אל דחי ח"ו אנו יוצאים לבקש לימודנו, בכל מיני מאכל, ומן ההיתר אנו באים ח"ו לאיסור, ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה אמר החכם מכל אדם (משלי כג).

קו"ח בן בנו של קו"ח במשקאות, אשר רוב רובם אסור לשתותם, והלא ישנם משקאות בהכשר ברור ולמה לשתות ממי שיחור אשר כמעט כולם אינם כשרות, גם בלעדי זה תסמר שערות אנוש לראות איך ירדנו לשתות יין שרף כמו בני עשיו אשר נבראו לצורך זה, לשתות ולהשתכר, ומעולם לא ראינו בר ישראל לשתות רק כטיפה מן היים, ועתה הצלוחיות עומדות הכן לרוב, לרוות הצמאים, וכל בית שאין יין שרף נשפך כמים אינו בית, אוי לעינים שכך רואות, כזאת וכזאת גברה יד הס"א בעוה"ר, ורגילים אנו לפרש (ויאל ב' כו) "ואכלתם אכול" אך בכשרות ברור, דעל מאכלות אסורות אסור לברך ע"כ יהי' האי שבוע באופן "והלתם את שם ה'א", אשר מותר לברך עלי', שנית "אשר עשה עמכם להפליא" דמבואר בשו"ע מפליא לעשות שקושר ה' רוחני בגשמי וזה פלא, ע"כ כל צורך אכילה לא לתאוה תהא רק "להפליא" לקשור הרוחני בגשמי לקיים הגוף עם הגשמה.

הגה"צ הנ"ל בהקדמה על ספרו ברכות שמים ע"מ מכות פוסק שעל מאכלות אסורות אסור לברך

קדושים תהיו כ' הרמב"ם ז"ל (בפ' קדושים) לקדש עצמו במותר לו, ולא להיות נבל ברשות התורה, ולשום מעצור לכל דברי הרשות, וא' מהם המבואר בכתוב, כל עמל אדם לפיהו, האכילה ושתי', יתירה, אשר מכלה הגוף כמו שכתב הרמב"ם ז"ל (הלכות דיעות פרק ד' הלכה ב'), ומכלה הנשמה, ובודאי הדור חלש ואין בנו כח לסיגופים ותעניתים, אולם לא להיות מזוללי בשר ומסובאי יין בלא הגבול הראוי, ודבר זה הגורם להיות נכשל במאכלות ושתיית האסורות, נעשה כחוק חיוב שצריך לאכול כל מין מאכל שיטנו בעולם, וממילא אפילו אין הכשרות ברור, פקוח נפש דוחה כל איסורין שבתורה, אין אנו עושין הרבה חקירות, רק אם יש איזה פיתקא באותיות של קודש כבר הוא בחזקת כשר לנפש היפה, וכן אם יש איזה סוחר או עד כבר הותר הכל, והאמת שבלתי ידיעה ברורה על כל הנכנס לפה שהוא כשר, אז ע"פ רוב א"א להמלט מלהכשל במאכלות אסורות ר"ל, והחיוב לשאול למורה הוראה חרדי, ותלמיד חכם אמיתי, בכל מאכל האם אפשר לסמוך על כשרות דבר זה או לא, וכן אצל שמחות וחתונות לידע בבירור גמור מהו זה ועל מה זה, ואפילו אם באמת כשר לא צריך להרגיל עצמו וזרעו

וְכָל מִי דְאֵשְׁתַּדַּל לְקַרְא אֶת הַזוהַר הַקְדוּשׁ אֲפִילוּ בְּקִרְיָא לְבַד וּבְגִמְגוּם, הֲרִי הוּא פְּהוּגָה וּמְפָרְשׁ אֶת הַשֵּׁם, שׁוֹיֵשׁ כּוֹחַ בּוֹ לְעֵשׂוֹת נִסִּים אֲפִילוּ בְּלֵא דִּיעוּה, וְיִגְוֵן עָלָיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא

[הגהות הרמב"ם ז"ל ר"ע דפיקתא קע"ח:]

בא, היה שותף לקירוב הגאולה:

תרמו אל מפעל הזוהר העולמי ותהיו שותפים לחלוקת דפי זוהר יומי ספרים ועלונים בחינם, ובכך אתם נוטלים חלק עצום בקירוב הגאולה ושכר אינסופי ונצחי בעולם הבא, ולכשיגיע המשיח, יצביע על כל שותף ויאמר "בזכותך הגעת".

טל לתרומות: 0527651911

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת כל ספרי הזוהר דף היומי בפורמט כיס במחיר מסובסד, טל: 0527-651911

בבהמות לאחר השחיטה, בבית המטבחים העירוני ביוהניסבורג.

לפני כעשרים שנה יצאה גזירה מטעם הנהלת הבית מטבחים, שיש צורך לירות על הבהמות לאחר השחיטה. בזמנו, פנו חברי בית הדין להגר"י ווייס זצ"ל שהי' ראב"ד במנצ'סטר - אנגלי', וביקשו את חוות דעתו. הוא אמר שיש לדאוג שלא יירו על הבהמות, אלא רק לאחר 30 שניות מזמן השחיטה, וכך ניתנה ההוראה לבית המטבחים. במשך השנים נוכחנו לדעת שהעובדים לא מציינים להוראה, ויורים בהפסק זמן קצר יותר, 15 שניות ואפילו פחות מזה. היות ובית המטבחים הוא עירוני ויש שם רק קו ייצור אחד לשחיטה כשירה, קשה להילחם תמיד עם ההנהלה, ולכן פנינו בע"פ להרבנים הגאונים אלישיב ואויערבך שליט"א, ושאלנו לדעתם האם עלינו לצאת במאבק בנושא זה, ושניהם לא היו מודאגים מכך.

לאחרונה, ביקר חבר בית הדין שלנו, הרב ברוך רפפורט שליט"א בגייטסהד, והתברר לו ששם גם יורים על הבהמות לאחר השחיטה. הוא שוחח על כך עם הרב המקומי הרב ראקוב שליט"א, וכנראה גם שם יורים לאחר השחיטה ללא מירווח זמן קבוע. לאחר השיחות הללו, גם אנו הפסקנו לדון בדבר כיון שסבורים אנו שמוטב שלא לקלקל את היחסים עם הנהלת בית המטבחים, ולא להתנגד לדברים שאין בהם בעי' הלכתית.

לדעתי העני' לא מובן מדוע מעכת"ר מתנגדים לנושא היריות בצורה כל כך חריפה. הלא מקור האיסור בבעיא בחולין ק"ג על דברי שמואל ששובר מפרקת של בהמה קודם שתצא נפשה אם מבליע דם באיברים ושרי למיכל מיני' באומצא, וסלקא בתיקו, ואף שדנו הראשונים אם ע"י מליחה מותר, הלא נפסק בשו"ע סי' ס"ז ס"ג שע"י מליחה מותר לקדירה ולמחבר מותר לצלי בלי מליחה, ולרמ"א גם לצלי מותר לאחר מליחה.

איך שלא יהי', כמעט ולא מצויים כיום אנשים שאוכלים בשר באומצא. זאת ועוד, אנו הנהגנו שכל הבשר הנמכר באיטליזים נמלח והודח לפני שנמכר, כך שאין חשש של בשר שייאכל ללא מליחה. **ולמעלה** מזו דנו הפוסקים בדברי הרמ"א סי' כ"ג ס"ה שאם רוצה לקרב את מיתת הבהמה לאחר השחיטה יכנו על ראשו. ואף שלכאורה נסתר מדבריו בסי' ס"ז ס"ג, הנה הש"ך חילק בין הכאת הראש לשבירת המפרקת או דקירת הלב והפס"ג בשפ"ד ס"ז סק"ט כתב והעולם נוהגים להכות על הראש. ואם כן לכאורה אין לדאוג על היריות שייתכן ואינן מבליעות דם, ואפי' מבליעות הלא חשש רחוק שמישהו יאכל את הבשר ללא מליחה.

מישהו יעץ לנו אולי לסדר שיירו לאחר קילוח הדם הראשון, אבל גם זו בעי' ליישם אם אנו נתונים לחסדי הנכרים, וע"כ השארנו את המצב כפי שהוא.

המשך בעלון הבא

מכתב מד

חוות דעת הראש"ל הרב הראשי לישראל הרב מרדכי אליהו שליט"א בנושא של היריות בבהמות לאחר השחיטה בבית המטבחים העירוני ביוהנסבורג

קיימות שתי בעיות:

(א) מדין הבלעת דם באברים ואין נ"מ אם נעשה בקרדום או בירי'.

(ב) חשש של מראית העין, שיאמרו זו היא השחיטה וכך שוחטים ע"י קרדום או ע"י ירי'.

הדינים לבעי' השני' נמצאים בסימן כ"ג סימן ה'. ולבעי' הראשונה בסימן פ"ז סעיף ג'.

ההצעה היא שגוי יירה את הכדור בראש הבהמה לאחר השחיטה הכשרה, קיים חשש של שתי הבעיות הנ"ל, אך אם אין שום אפשרות, עיין בכה"ח סי' כ"ג ס"ק נ', ועיין שם בשם השפ"ד. וחכ"א שגם לחתוך אחרי שחיטה בקרדום אסור. אולם אם ברור שיצאה נפשה מותר. עיין שמ"ח שם וכה"ח שם ס"ק נ"א.

ולסברת רמ"א שחושש לצלי מדין בליעת דם באברים. לכאורה אין להקל, ובפרט שיש הבדל בין הכאה על ראש הבהמה, שלדעת הש"ך אין הדם נגרר, ובין ירי' על הראש שלשם כך עושים שתמות מהר והוי כשבירת מפרקת, או תחיבת סכין בלב. ועיין בכה"ח סימן פ"ז ס"ק י"ב, ובפרט שלסברת הט"ז כאן איירי שכבר יצא הדם בזינוק עיי"ש. ולפי הדרישה ס"ז ס"ק ב' שהטעם שאין כח בבהמה להאנח ולהוציא דם, ולכאורה דחה הוא בזה סברת הש"ך שיש לחלק בין הכאה בראש לשבירת מפרקת וכו'.

בכל אופן אם העובדות המתוארות במכתב הם שאין שום אפשרות כי בתי המטבחים הם של גויים, אפשר להקל בתנאים דלהלן:

1. להשהות כמה שאפשר שהירי' תהא אחר השחיטה.
  2. שהשוחטים ישתדלו לשחוט כל הסימנים ואם אפשר גם הורדים.
  3. שהירורה יהא אינו יהודי.
  4. שהבשר יודח יומלח לפני יציאתו מבית המטבחים.
- אם** כך יעשה אפשר בני"ד להקל בצורה חד פעמית.

מכתב מה

בית דין צדק דק"ק יוהנסבורג והמדינה

BETH DIN

(Jewish Roollesiastical court)

24 Raleigh Street Yeoville 2198 Johannesburg

כ"ו אלול תשמ"ט

לכבוד מרנן ורבנן ורבותי, הרבנים הראשיים לארעא דישראל שלט"א

אחדשכתרה"ט בכל הכבוד הראוי, לבקשת כת"ר הריני להציע את נושא היריות

